

WSPOMNIENIE O PŁK. REZ. DR. N. MED LECHU MARKU ŚWIĘCICKIM

W dniu 24 lutego 2013 r. upłynęło trzy lata od niespodziewanej śmierci, zasłużonego lekarza sportowego, wybitnego organizatora i animatora medycyny sportowej, naszego nieodżałowanego Kolegi dr. n. med. Lecha Święcickiego, zasłużonego działacza Polskiego Związku Bokserskiego oraz uczestnika (członka Polskiej Misji Medycznej) sześciu Letnich Igrzysk Olimpijskich. Jego wielką zasługą było wdrażanie do praktyki treningu bokserów nowoczesnych wyników badań naukowych z zakresu fizjologii i biochemii wysiłku fizycznego, psychologii oraz biomechaniki sportu. Był nie tylko lekarzem sportowym-praktykiem ale również realizował się w działalności naukowo-dydaktycznej. W tym obszarze aktywności, w ramach nadzorowania obciążeń treningowych i opieki medycznej, ściśle współpracował z naukowcami i klinicystami z Instytutu Sportu, Akademii Wychowania Fizycznego J. Piłsudskiego, Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej oraz Centralnego Szpitala Klinicznego MON Wojskowego Instytut Medyczny w Warszawie. Na pewno do unikatowych badań naukowych związanych z analizą obciążeń wysiłkowych bokserów w symulowanym niedotlenieniu wysokościowym (w Komorach Niskich Ciśnień w WIML), były Jego badania przeprowadzone w ramach rozprawy doktorskiej. Przed Letnimi Igrzyskami Olimpijskimi w Seulu (1988), w ramach oceny predyspozycji psychofizycznych bokserów w trakcie trzyrundowej walki, badania w niedotlenieniu przechodzili między innymi, Andrzej Gołota i Dariusz Michalczewski. Było to we ścisłej współpracy z trenerem kadry, mgr. Andrzejem Gmitrukiem. Podsumowując Swoje dotychczasowe doświadczenia związane z badaniami naukowymi bokserów, dr L. Święcicki przygotowywał w roku 2010 publikację, mającą na celu przedstawienie sprawdzonych wskaźników i markerów stanu wytrenowania. **Niestety nagła śmierć uniemożliwiła Mu dokończenie rozpoczętej pracy, stąd mając materiał archiwalny Doktora, postanowiliśmy wydać go w formie publikacji*, po dokonaniu niezbędnych uzupełnień.**

Jednocześnie aby uchronić od zapomnienia dokonania, jednego z czołowych lekarzy sportowych w Polsce, przypominamy krótką biografię naszego ś.p. Kolegi.

Notka biograficzna

Lech Marek Święcicki urodził się 2.08.1951 r. w Sulejówku, w tradycjach patriotyczno-wojskowych związanych z pierwszym marszałkiem Polski Józefem Piłsudskim. W roku 1969 rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi. W roku 1975 uzyskuje tytuł zawodowy lekarza oraz stopień podporucznika w korpusie oficerów służby zdrowia Wojska Polskiego. Staż podyplomowy odbywa w latach 1975/76 w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej w Warszawie. W roku 1980 uzyskuje I stopień specjalizacji z anestezjologii, a w 1982 zostaje specjalistą medycyny sportowej. W roku 1990 uzyskuje stopień doktora nauk medycznych, nadany uchwałą Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej (promotor: płk doc. dr hab. med. Krzysztof Klukowski). W ramach kontynuowania swoich pasji naukowych, w następnych latach, publikuje kilkanaście prac z obszaru medycyny sportowej i fizjologii wysiłku oraz bierze czynny udział w wielu konferencjach naukowych, szkoleniowo-naukowych i metodycznych – w kraju i za granicą. Był również aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej (od 1980 r.) oraz wykładowcą z medycyny sportowej i odnowy biologicznej na Wydziale Wychowania Fizycznego AWF Warszawa (od 2002 r.).

Jego kariera zawodowa przedstawiała się pokrótce następująco. W latach 1976-1978 pracował na stanowisku lekarza izby chorych w jednostce wojskowej w Bemowie Piskim. Następnie zgodnie ze swoimi zainteresowaniami sportowymi (uprawiał zawodniczo zapasy) pracuje jako lekarz i starszy lekarz w Przychodni Sportowo-Lekarskiej Centralnego Klubu Sportowego „Legia” w Warszawie (1978-1991). W latach 1991-2002 pełni funkcje komendanta Przychodni Sportowo-Lekarskiej WKS Legia, a od roku 2002 zastępcy dyrektora CWKS „Legia”. Następnie awansuje na stanowisko dyrektora „Legii” (2002-2005). Karierę wojskową kończy w stopniu pułkownika.

Jako doświadczony lekarz medycyny sportowej oraz ekspert ds. boksu sprawował wiele funkcji związanych ze sportem wyczynowym i olimpijskim. Przez wiele lat był lekarzem reprezentacji młodzieżowej w Polskim Związku Hokeja na Lodzie. W latach 1983-2009 sprawował funkcje przewodniczącego Komisji Lekarskiej Polskiego Związku Bokserskiego. Od roku

* Artykuł „Assessment of training status in elite boxers” jest dostępny w całości na Medicina Sportiva (Med Sport 17 (1): 29-34, 2013)

1984 był członkiem Komisji Medycznej Europejskiej Federacji Boksu Amatorskiego oraz członkiem Polskiej Misji Medycznej na Igrzyskach Olimpijskich, uczestnicząc w Letnich IO w Seulu (1988), Barcelonie (1992), Atlancie (1996), Sydney (2000), Atenach (2004) i Pekinie (2008). W roku 2009 został przewodniczącym Komisji Lekarskiej Polskiego Związku Pływackiego. Dr L. M. Świącicki był nie tylko wielkim pasjonatem spor-

tu i znakomitym lekarzem ale także był człowiekiem o wszechstronnych zainteresowaniach z dziedziny historii, literatury, ekonomii i polityki. We wszystkich działaniach znajdował wielkie wsparcie swojej żony Ewy z domu Zwolińskiej. Nie ulega wątpliwości, że polska medycyna sportowa poniosła wielką stratę. Wraz z Jego odejściem.

Prof. Krzysztof Klukowski

ORIGINAL RESEARCH

Medicina Sportiva

Med Sport 17 (1): 29-34, 2013

DOI: 10.5604/17342260.1041890

Copyright © 2013 Medicina Sportiva

ASSESSMENT OF TRAINING STATUS IN ELITE BOXERS

Lech Świącicki¹ (A,B,D,E,G), Krzysztof Klukowski² (A,C,D,E,F), Elżbieta Hübner-Woźniak³ (D,E,F)

¹Polish Boxing Association, Poland

²College of Physiotherapy, Wrocław, Poland

³Department of Biochemistry and Biology, Józef Piłsudski University of Physical Education, Warsaw, Poland

Abstract

Objective: To examine boxer's performance in a special exercise test in normoxia and moderate hypoxia, and to evaluate the usefulness of daily plasma urea concentration and creatine kinase activity estimation for monitoring of training in national level boxers.

Methods: The study included 18 healthy elite boxers, who performed a special exercise test under normobaric and hypobaric conditions. During the test, the heart rate and power output were monitored and the total mechanical work (TMW, kJ) was recorded. Every morning during nine days of training camp blood from earlobe was taken in preprandial state to assess urea level and creatine kinase activity.

Results: The boxer, whose training level was the highest, maintained higher values of the mean power (W) than the group, particularly in the second round of workload, both in normoxia and hypoxia conditions. The reduction of TMW for the whole group and the champion in both types of conditions was similar (25,5 and 25,4%, respectively). The direction of changes in the plasma urea level during the period of study was not dependent on the daily training loads and was similar for the whole group and the competitor with the highest oxygen consumption. The direction of changes in creatine kinase activity was similar for the whole group, the champion competitor, and the competitor with the highest $\dot{V}O_{2\max}$.

Conclusions: Findings from the present study indicate that the results of a specific exercise test both in moderate hypoxia and in normoxia depended on the athlete's training status. Daily morning measurements of plasma CK activity appear to be a useful tool for monitoring training, despite a varied body response to effort stimuli, while process of changes in plasma urea concentration indicated the influence of factors other than the magnitude of training loads. Gathering data related to fitness and biochemical parameters can help coaches and athletes improve performance and prevent muscle overload.

Key words: boxers, physical performance, hypoxic conditions, special tests, biochemical markers